

Република Србија
Апелациони суд у Новом Саду
Пословни број Гж. 3724/19
Дана: 17.10.2019. године
Нови Сад

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Споменке Драгаш, председника већа, Милане Миличковић и Иване Стеванов, чланова већа, у правној ствари **предлагача АА** из ..., кога заступа Хава Асани, адвокат из Зрењанина, против **противника предлагача ББ** из ..., коју заступа Здравко Ћосић, адвокат из Зрењанина, у поступку признања стране судске одлуке, одлучујући о жалби противника предлагача против решења Вишег суда у Зрењанину Р.31/18 од 08.05.2019. године, у седници већа одржаној 17.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Жалба противника предлагача се **одбија** и решење Вишег суда у Зрењанину Р.31/18 од 08.05.2019. године **потврђује**.

Одбија се захтев противника предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Првостепеним решењем призната је пресуда и одлука од 01.07.2013. године Окружног суда Цирих (Швајцарска) Прво одељење - Суд за појединачно право предмет бр.ФП120218-Л/У од 01.07.2013. године у вези са тачком 3 измењена верзија од 01.10.2013. године, која је правноснажна и извршна 18.10.2013. године, а која се односи на млт. ВВ.

Против наведеног решења противник предлагача је благовремено изјавио жалбу из свих законских разлога, уз коју је поставио захтев за накнаду трошкова жалбеног поступка. Предложио је да овај суд одбаци предлог предлагача, односно побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на жалбу противника предлагача, предлагач је све жалбене наводе оспорио.

Жалба је неоснована.

Након што је размотрио списе предмета и испитао побијано решење у границама разлога наведених у жалби и разлога на које пази по службеној дужности, у смислу одредбе чл. 386. ст. 3. Закона о парничном поступку у вези са чл. 30. ст. 2. Закона о ванпарничном поступку, Апелациони суд је нашао да је побијано решење донето без учињених битних повреда одредаба парничног

поступка, на бази потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања на које је правилно примењено материјално право.

Према наводима првостепеног решења, предлог за признање стране судске одлуке односи се на млт. ВВ који има пријављено пребивалиште у Републици Србији, у Уз предлог, предлагач АА приложио је оригинал пресуде и одлуке чије се признање тражи, снабдевен апостил потврдом са преводом. Пресуду и одлуку од 01.07.2013. године број ФП120218-Л/У донео је Окружни суд Цирих Прво одељење - Суд за појединачно право, у спору АА против ББ, којима је одлучено да се по питању измене пресуде Окружног суда у Цириху Прво одељење од 29.11.2010. године одобрава 26.06.2013. године закључен споразум странака који гласи: Странке договарају у циљу измене тачке 3.3. и 3.4 диспозитива пресуде Окружног суда у Цириху од 29.11.2010. године оно што следи: Све док ВВ живи у иностранству тужилац има право да у време школског распуста у трајању од 4 недеље годишње о властитом трошку доведе сина код себе или га поведе са собом на годишњи одмор. Странке су сагласне да деца три пута у току године посећују мајку у Даљи непланирани контакти у току викенда, празника или распуста могу се реализовати уз претходни договор. Све док деца живе у Србији умањује се износ давања за њихово издржавање од 01.01.2013. године на 600 ЦХФ. Од момента када неко од деце пријави пребивалиште у ... поново почиње да важи стари износ давања за дечије издржавање. Новац за дечије издржавање се и даље исплаћује туженој.

Предлагач АА није држављанин Републике Србије.

Противник предлагача ББ је држављанин Републике Србије и има пријављено пребивалиште у ...,

Дете странака, ВВ, рођен је ... године, држављанин је Републике Србије и има пријављено пребивалиште у ..., ... и ученик је гимназије у

Позивајући се на одредбе чл. 40. ст. 1. и 3, чл. 69. и чл. 87 – 92. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, првостепени суд је закључио да је основан предлог за признање стране судске одлуке која се односи на начин уређења виђања предлагача са млт. дететом и висину доприноса за његово издржавање.

Жалбом се неосновано оспорава првостепено решење.

Неосновани су жалбени наводи да Виши суд у Зрењанину није надлежан да одлучује у овој правној ствари. На основу одредаба чл. 23. ст. 3. Закона о уређењу судова, прописано је да виши суд, између осталог, одлучује о признању и извршењу страних судских и арбитражних одлука ако није надлежан други суд. Према одредби чл. 4. тач. 5) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, Виши суд у Зрењанину је виши суд за подручје Основног суда у Бечеју, Основног суда у Зрењанину и Основног суда у Кикинди, док је одредбом чл. 3. тач. 21) истог закона прописано да је Основни суд у Зрењанину основани суд за територију општина Житиште и Сечањ и за град Зрењанин. Како село ..., према организационој управи, припада граду Зрењанину, на основу цитираних законских одредаба произлази да је за

поступање у конкретној правној ствари стварно и месно надлежан Виши суд у Зрењанину.

Неосновани су наводи жалбе да је противник предлагача држављанин ... са пребивалиштем у ..., а што проистиче из увода предлога, као и да је предлагач, такође држављанин ..., те да ничим није доказао да је држављанин Републике Србије и да у истој има пребивалиште. Наиме, побијаним решењем је утврђено да предлагач није држављанин Републике Србије, што нико од странака није ни спорио. Чињеницу да је противник предлагача држављанин Републике Србије, првостепени суд је утврдио на основу уверења Градске управе Града Београда од 08.03.2017. године, док је на основу извештаја МУП-а, Подручне полицијске управе у Зрењанину, Одсека за управне послове од 05.10.2018. године утврдио да има пребивалиште у ..., у улици С обзиром да је поменути чињенице суд утврдио на основу документације која је издата од стране надлежних органа РС, није било места сумњи у погледу њихове садржине. У смислу одредаба чл. 231. ст. 2. ЗПП, на противнику предлагача, који то оспорава, је терет доказивања супротног. Противник предлагача није пружио ваљане доказе којима би поткрепио своје наводе, с обзиром да се чињенични наводи из поднеска у ком је наведено да противник предлагача има пребивалиште у ..., свакако не могу сматрати доказом чија је доказна снага јача у односу на документацију надлежних државних органа. Према томе, овај суд налази да је чињенице о држављанству и пребивалишту странака првостепени суд правилно утврдио у складу са одредбом чл. 8. ЗПП.

Не стоје жалбени наводи којима се оспорава правилност одлуке указивањем да је првостепени суд поступио супротно одредби чл. 89. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, јер је противник предлагача противљење признању предметне стране судске одлуке исказао у поднеску од 17.01.2017. године. Одредбом чл. 89. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља (закон је објављен у „Службеном листу СФРЈ“, бр. [43/82](#), [72/82](#), [46/96](#) и РС, [46/2006](#)), прописано је да се страна судска одлука неће признати ако у односној ствари постоји искључива надлежност суда или другог органа Савезне Републике Југославије. Ако тужени тражи признање стране судске одлуке која је донесена у брачном спору или ако то тражи тужилац, а тужени се не противи, искључива надлежност суда Савезне Републике Југославије није сметња за признање те одлуке. Даље, одредбом чл. 40. истог закона прописано је да за односе између родитеља и деце меродавно је право државе чији су они држављани. Ако су родитељи и деца држављани различитих држава, меродавно је право државе у којој сви они имају пребивалиште. Ако су родитељи и деца држављани различитих држава, а немају пребивалиште у истој држави, меродавно је право Савезне Републике Југославије ако је дете или који од родитеља југословенски држављанин. За односе између родитеља и деце који нису предвиђени у ст. 1. до 3. овог члана меродавно је право државе чији је држављанин дете. Према томе, како у конкретном случају не постоји искључива надлежност домаћег суда или другог домаћег органа, како се не ради о брачном спору, већ се тражи признање одлуке страног суда која се односи на начин уређења виђања предлагача са млт. дететом и висину доприноса за његово издржавање, произлази да је првостепени суд надлежан да одлучује о том предлогу, као и да је правилан је закључак првостепеног суда да је предлог за признање стране судске одлуке основан.

Насупрот жалбеним наводима којима се тврди супротно, првостепени суд је правилно ценио испуњеност законских услова за признање стране судске одлуке. Предлагач је уз предлог доставио оригинал пресуде и одлуке чије се признање тражи, снабдевен апостил потврдом са преводом, све у складу са одредбом чл. 87. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, којим је прописано да ће се страна судска одлука признати ако је подносилац захтева за признање уз ту одлуку поднео и потврду надлежног страног суда, односно другог органа о правноснажности те одлуке по праву државе у којој је донесена. Противник предлагача није доказао да постоје разлози из одредаба чл. 88. истог закона, којима је прописано да ће суд СРЈ одбити признање стране судске одлуке ако поводом приговора лица против кога је та одлука донесена утврди да то лице није могло учествовати у поступку због неправилности у поступку, те да ће се нарочито сматрати да лице против кога је донесена страна судска одлука није могло учествовати у поступку због тога што му позив, тужба или решење којим је започет поступак није било лично достављено, односно што уопште није ни покушано лично, осим ако се на било који начин упустило у расправљање о главној ствари у првостепеном поступку. Даље, првостепени суд је правилно закључио да је испуњен и услов из одредбе чл. 92. истог закона, с обзиром да се постојање узајамности претпоставља, а да противник предлагача то није оспорио. Најзад, првостепени суд је правилно закључио да је испуњен и услов из чл. 91. поменутог закона, с обзиром да предметна страна судска одлука није у супротности са домаћим Уставом и утврђеним основама друштвеног уређења.

Даље, без утицаја су жалбени наводи да је дете странака, ВВ пунолетан, с обзиром да је конкретан поступак био вођен у време док је био малолетан, па се и утврђене чињенице односе на тај период, што свакако није од утицаја на сам поступак признања стране судске одлуке, тим пре што он и није странка у овом поступку, већ су то његови родитељи. С тим у вези и сви остали жалбени наводи којима се оспорава одлука указивањем да ВВ нису достављени позив, тужба или решење, нису од значаја, јер исти није био странка у поступку.

Имајући у виду одредбу чл. 165. ст. 1. ЗПП, којом је прописано да ће суд када одбије или одбаци правни лек одлучити и о трошковима насталим у поступку поводом тог правног лека, овај суд, сходно цитираној и одредби чл. 153. ст. 1. ЗПП у вези са чл. 30. ст. 2. ЗВП, противнику предлагача није досудио трошкове жалбеног поступка, с обзиром на то да исти није успео са својим правним леком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Споменка Драгаш с.р.
зто